

VÄRLDEN ÄR FULL AV DUMSKALLAR

Femte kapitlet – i vilket Zeke funderar över sin dragningskraft på det motsatta könet

Jag var rädd för vem jag var på väg att bli. Eller vad. Jag var ensam och som Sven Delblanc skrev: Den som förnekar den unga manlighetens elände ljuger. Det värsta var att jag inte var så ung längre. Ungdomen för mig var en period i livet som jag slösat bort. Jag hade knappast gjort något av det som man skulle göra när man var ung. Inga tonårsförälskelser. Inga svettiga pubertetshängel under föräldrafria kvällar. Ingenting sånt som andra verkar förknippa gymnasietiden med. När jag tänkte tillbaka på tiden mellan femton och nitton så kände jag mest ångest och såg en räckta förnedrande händelser rada upp sig. Hur jag så att säga på nåder fick vara med ett kompisgäng där tjejerna tyckte att jag var en jävla kuf som de inte ville ta i ens om de hade handskar på sig. Egentligen var jag ganska rolig. Men de fattade inte min humor och när jag försökte skoja med dem så var jag så nervös att jag bara stod och mumlade kryptiska meningar i ultrarapid. De tröttnade ganska snart. Det var jobbigt att tänka på. Men världen var full av dumskallar.

Nutiden var inte mycket roligare att betrakta. Varför var jag inte ute och festade och raggade och drog hem brudar på löpande band? Detta skulle vara min fria ungarstid, den bästa i livet. Svirande, one night stands, sena kvällar på krogen, fylleslag. Snart var tiden ute. Om jag inte satte igång nu så skulle jag snart vara för gammal och bara bli pinsam och sprida mitt gubbslem varhelst jag drog fram. Om jag skulle så min vildhavre så måste det ske nu, innan det var dags att ”hänga sig i slipsen eller förorenade närmsta vattendrag”. Men just det var ju problemet. Vem tänkte på en kille som citerade HasseåTage? Jag var redan medelålders. Det var bara i passet som jag var ung. Musik, filmer, humor, böcker, tv-program. På varenda punkt var jag minst fyrtiofem. Det var antagligen kört om jag inte ville gå på kasedans och asa hem nyskilda pantertanter med leopardmönstrade klänningar och djupa urringningar som avslöjade alldeles för mycket av de solariebrända och skrynkliga bröstet. Fast om det bara gällde att få knulla så kanske det var bättre än inget alls. Kanske skulle jag bli någon slags gigolo som lät mig bjudas på whisky och gin tonic i pianobarer av desperata femtiofemåringar som betalning för att jag ställde upp på att köra hårt hela natten mellan guldgula satinlakan. Eller kanske följa med upp på hotellrum för skuldfri sex mellan två ömhetstörstande förlorare i kärlekens pokerspel. Det kanske inte skulle vara så dumt med en äldre älskarinna. Ingen med mig jämnårig tjej i världen skulle säga att jag hade en snygg kropp, eller att jag var sexig. Det bästa man kunde säga om mig var att jag var ganska smal. Röven var så liten att man nästan

såg sittbenen. Men ändå lyckades den hänga lite grann. När jag var liten brukade jag säga att jag hellre ville bli skallig som morfar än att ha håret kvar som farfar. Man ska ju vara försiktigt med vad man önskar sig eftersom önskningar kan slå in. Fan vad jag hade lust att ge den lille skiten på truten? Om det nu var hans fel att jag redan började bli tunnhårig. Det var det kanske inte. Det var genernas fel. Även om en gammal moster brukade tjata på mig när jag var tonåring att jag inte skulle ha keps på mig hela tiden för då skulle jag bli skallig som morfar. Det värsta var att hon var så dum att hon trodde på det själv. Nu var hon död så jag slapp åtminstone få höra henne säga ”Vad var det jag sa?”. Hur som helst, jag var inte mycket att titta på. Men för någon som var van vid män som var feta och slappa, med liktornar och dålig andedräkt så kanske jag skulle vara riktigt attraktiv. Dessutom kanske jag kunde väcka en mogen kvinnas moderskänslor genom att vara så fullständigt oförmögen att ta hand om mig själv. Å andra sidan fanns det nog inte någon som var så desperat att hon tyckte att en kille som sov på sängkläder med bajsfläckar eller använde sitt överkast som lakan var särskilt upphetsande.

Jag tänkte inte bli någon gigolo. Måste man inte ha en vit smoking och tangorabatt för att bli en sådan? Eller åtminstone kunna sitta och låtsas vara intresserad oavsett vad för skit den andre personen pratade? Det hade jag aldrig kunnat och kanske var det just därför som jag satt och kikade in i andras lägenheter. Min sexuella frustration började i vilket fall som helst att bli riktigt jävla jobbig. Jag fyllde mina ensamma timmar med oändligt onanerande, men jag kände mig sällan kåt. Det var bara något jag gjorde. Jag vet inte om det hade blivit en vana eller vad det var. Att runka när man inte var kåt var svårt. Det var svårt att tycka det var skönt och få utlösning när man måste kämpa för att få kuken att stå. Jag hade inga porrtidningar, för det var för pinsamt att gå och köpa. Jag hade inte någon filmkanal som visade porrfilm.

Internet var det nya mediet för hela sexindustrin vad jag förstod. Men det var svårt att ta del av det, enligt vad som skrevs, enorma utbudet eftersom jag inte hade någon dator. Det var inte läge att sitta och porrsurfa på Internetkafé. Det måste vara ett brott mot etiketten. Jag satt i en nästan kal lägenhet och drog i lemmen och det enda jag hade att förlita mig på var den egna fantasin och eventuellt oblyga grannar. Fantasin var inte till mycket hjälp. Jag behövde något att hänga upp mina fantasier på. Det var lättare när man gick i skolan för då såg man snygga tjejer hela tiden som man kunde låtsas att man träffade i olika mer eller mindre sannolika situationer. Dessutom kunde man använda fotokatalogen som en påminnelse om hur de såg ut och vilka de var. Nu träffade jag aldrig några kvinnor. Det skulle vara kassörskorna på AG's i så fall. Men jag kunde inte säga att jag hade stånd när jag räckte fram mina pengar direkt.

Det var jobbigt helt enkelt. Man vet att man inte har något vidare sexliv när ens våta drömmar går ut på att man hittar ett helt rum fullt av porrtidningar. Det var sanning. Jag drömde sällan om att jag träffade någon snygg villig tjej. Däremot hände det alltså att jag drömde om att jag tittade i porrtidningar eller på porrfilm. Det värsta var att morsan eller någon annan alltid dök upp i drömmen och avbröt mig. Det var så mina våta drömmar såg ut. Jag tittade på när skådespelare hade sex på tv men blev avslöjad mitt i den skamliga aktiviteten av morsan. När det väl hände att jag fick ha sex i drömmen så var det alltid något konstigt med det. Det var sex men inte sex. En gång drömde jag att jag tillfredsställde en tjej med tungan. Men klitoris satt inte där den skulle utan på knölen precis vid lilltån. Det var där jag låg och slickade. Det minsta man kunde begära var att få ha normala drömmar när det verkliga livet var så torftigt och deprimerande. Eller så kunde man åtminstone få glömma den skiten man drömt när man väl vaknade. Men nej då. Jag skulle få lida för allt vad min sjuka hjärna kunde hitta på och sedan gå och skämmas och känna mig pervers halva dagen för att jag inte kunde skaka av mig det jag varit med om medan jag sov. Hade jag bett om att få drömma över huvud taget? Varför kunde jag inte bara få sova i lugn och ro? För den som tyckte att livet var piss var det grymt om sömnen, som var en paus från livet på ett sätt, ett gömställe, inte skulle få vara lugn och skön. Var och varannan natt hade jag mardrömmar som gjorde att jag örlade omkring i lägenheten. Ena natten var jag jagad av råttor och sprang in på toaletten för att gömma mig. En annan natt trodde jag att det fanns två mördare som gömde sig någonstans i lägenheten och som jag måste hitta innan de överrumplade mig och skar halsen av mig. Håren stod rakt ut på hela kroppen och det tog lång tid innan jag fattade att jag var ensam. Hur kunde de ha tagit sig in? Egen nyckel? Jo, det var ju möjligt, men om säkerhetskedjan var på så hjälpte det inte om man hade nyckel. Kedjan låg på så jag kunde räkna ut att jag måste vara ensam.

Ibland när jag vaknade så rusade jag bort till fönstren för att se om någon kanske hade kommit hem sent och låg och knullade på golvet eller i soffan eller upp mot fönstret. Jag vet inte varför jag ens trodde att det fanns en möjlighet. Skulle jag själv göra något sådant om jag fick chansen? Knappast. Själv hade jag dragit ner alla persienner och rullgardiner som fanns och släckt överallt och täckt för speglar och inglasade tavlor för att ingen skulle ha en möjlighet att se vad jag höll på med.

Frågan var om jag höll på att bli ordentligt pervers. Skulle dagen komma då jag gick och köpte mig en kraftig kikare eller smög omkring i buskarna i folks trädgårdar och smygtittade? Skulle jag bli en sådan som de skrev om i tidningarna? ”Fluktare tagen på bar gärning.” De skulle bussa hundarna på mig där jag stod och runkade utanför folks sovrumsfönster.

Att titta var en sak. Att lyssna en annan. Huset där jag bodde var lyhört och ofta kunde jag höra vad grannarna höll på med. Ovanför mig bodde ett medelålders par. Det enda man hörde genom taket, det vill säga mitt tak och deras golv (man hade väl läst Ferlin), var snarkningar och när gubben pissade rakt ner i toalettvattnet så att det plaskade som ett jävla vattenfall. Tung, långsam stråle. Man kunde riktigt höra vilket surt, illaluktande gubbapiss som sakta rann ur honom. Det värsta var om han kom in och började pissa när jag själv satt och sket. Jag visste ju att deras toalettstol måste vara mer eller mindre exakt rakt över min så när hans skvalande satte igång kändes det nästan som om han pissade ner på mitt huvud.

Under mig bodde en gammal kärring som måste vara närmare nittio år. Hon hade bott i huset i evigheter. Av en annan gamling som bodde i trappen hade jag hört att gumman flyttade in i lägenheten tillsammans med sina föräldrar. Det värsta var att detta inte var när hon var barn utan när hon var närmare fyrtio år. Hon hade tydligen bott hemma hela livet. Gammal ungmö. När föräldrarna sålde huset där de uppfostrat fyra barn och köpte en lägenhet på två rum och kök så flyttade våpet med. Fast hon hade fast jobb och allt. Tvingade sin gamle far att sova i en bäddsoffa i köket och sin mor att ligga på en schäslong i vardagsrummet. Hon hade aldrig gift sig eller haft något annat fuffens för sig. Frikyrklig.

– Det är ju djurplågeri, sa gubben som berättade allt det här för mig.

– Jaha?

– Jo, det måste vara djurplågeri att hålla en mus instängd så länge.

Han skrattade så mycket åt sitt eget skämt att han fick en hostattack och ett tag var jag nästan rädd att han skulle kollapsa. Själv kunde jag bara le lite generat. Det där med gamlingar och sex alltså. Det var inte en kombination man ville se eller höra talas om. Självklart insåg man att morsan och farsan och mormor och morfar och alla andra innan dem hade hållit på. Det lär ju inte vara vår generation som uppfunnit sex. Men när ens mormor drog fräckisar eller skickade snuskiga vykort till en, som min mormor gjorde innan hon dog, kunde det bli för mycket. Som det kortet med en teckning på tre små barn som stod och kikade in genom nyckelhålet till sina föräldrars sovrum där ett av barnen sa: ”Fy vad äckligt. Vi som inte ens får peta i näsan.”

När jag tänkte på de stackars föräldrarna till kärringen som bodde under mig kunde jag bara tycka synd om dem. Det måste ha varit ett helvete att leva med henne. Det var illa nog att bo i lägenheten ovanför. För det första så var hon alltså religiös så hon var uppe innan hin hade fått skorna på sig och lyssnade på morgonandakten på radio. Eftersom hon var född innan radion var uppfunnen så var hon lomhörd och vred upp volymen så att psalmerna ekade i huset. Trots att hon störde mig var morgon med sin jävla radiogudstjänst så kunde jag inte

släppa en fis utan att hon klagade. Flera gånger kom hon och läxade upp mig för att jag spelade för hög musik eller klampade när jag gick eller tittade på tv för sent eller något annat. Men de senaste åren hade det faktiskt inte hänt. Det kunde inte bero på att hon hade tröttnat på att gnälla för den förmågan fanns kvar. Det märkte jag när jag någon gång stötte på henne på gården. Då var det cyklar som stod fel, gräs som inte var klippt, fönster som inte var putsade och så vidare. Att hon inte skällde på mig kunde bara bero på att hon hörde så dåligt att hon inte märkte om jag spelade musik. Dessutom satte jag på mig hörlurar om jag ville spela lite högre. Det var bäst att hålla sig väl med grannarna, framför allt de gamla kärringarna. Gamla kärringar ska man alltid hålla sig väl med. Hela mitt liv hade jag kommit bra överens med tanter. Barn och hundar också för den delen. Det var bara tjejer i min egen ålder som jag gått bet på. Varför begåvades jag med förmågan att charma mattanter att ge mig extra köttbullar? Vad skulle det vara bra för? Det var ju idiotiskt att kunna smila in sig hos en sur kärring som hade kontroll över mattilldelningen i ett land där man får äta sig mätt i vilket fall som helst. Så medan jag satt och tryckte i mig en extra portion pannkakor så slängde andra killar i sig maten för att hinna hängla upp klassens brudar i ett hörn av skolgården. Pannkakor eller hängel? Jag hade alltid valt fel i livet. Det spelade ingen roll om det var kön i mataffären. Hade jag två lika långa köer att välja mellan så hade jag ett osvikligt sinne för att alltid, oavsett vilket system jag använde, välja den kassa som tog längst tid.

Det fanns i vilket fall som helst inte mycket att hoppas på när det gällde sexiga stön och hesatjut från lägenheten under mig. Även om det varit tidernas värsta nymfoman som bodde i lägenheten så hade nog den tiden varit förbi ändå. Vagg i vagg däremot bodde en ung tjej som ibland hade sin pojkvän på besök. De var några år yngre än jag och verkade inte ha varit ihop särskilt länge. Hon var blond och gick klädd i tajta jeans där den stora häcken hade det ganska trångt. Hon var rätt snygg, men lite sur. Hälsade aldrig om man stötte ihop med henne i trappan, om man inte tvingade upp henne mot väggen och skrek hej rakt i örat på henne. Hon och hennes pojkvän måste ju knulla ibland åtminstone. Varför skulle de annars vara ihop? Jag stod ibland och tryckte örat mot väggen för att se om jag kunde höra något. Konstigt nog var huset mycket mer lyhört vertikalt än horisontellt. Genom väggen hörde jag knappt någonting, men gubbens snarkningar från lägenheten ovanpå måste jag stå ut med. Dessutom hade jag ingen vägg som gränsade mot tjejens sovrum. En kväll när jag kom hem rätt sent så hörde jag hur de höll på. Det hördes mycket mer genom dörren ut i trappan än genom väggen. Hon verkade rätt så passionerad. Han däremot verkade inte så uthållig. Det var över på någon minut, men det räckte för att jag skulle bli helt vimmelkantig av kåthet. Jag stod blickstill mitt emellan våra dörrar och vågade knappt andas. Det kändes knepigt att stå och smyglyssna på

ett par som låg och knullade. Men var det förbjudet? Jag kunde ju inte hjälpa att huset var lyhört. Var det förbjudet att uppehålla sig i trapphuset? Jag bodde ju här. När en av dem tassade in på toaletten så rusade jag in till mig och slet som en galning i snorren, men då hade det blivit för sent, fast granntjejens stön ringde i öronen på mig. Eller för sent och för sent. Det funkade ju till slut, men inte utan ansträngning.

Efter den kvällen stod jag alltid tyst en stund och lyssnade om det pågick något bakom grannens dörr innan jag gick in till mig. Om jag kom hem sent vill säga. Det jag nu oroade mig över var om jag skulle bli en sån som gick och smyglyssnade utanför folks dörrar också. Det var illa nog att jag försökte titta in till dem. Men det gjorde jag åtminstone hemma hos mig. Men att ta verksamheten över tröskeln var inte bra. Skulle jag bli en sån som smög omkring utanför folks dörrar och runkade om jag hörde att de knullade? Skulle jag lämna min sperma på dörrmattorna som en hund som pinkar in sitt revir? Tanken var skrämmande. Det värsta var att jag inte var säker på att det inte kunde bli så. Det var kanske bäst att skaffa digitalbox.